

Sygn. akt III KRS 66/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski (przewodniczący)

SSN Jolanta Frańczak (sprawozdawca)

SSN Beata Gudowska

w sprawie z odwołania T. B.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] /2015 z dnia 5 maja 2015 r. w przedmiocie zwrotu akt postępowania dotyczącego powołania kandydatów na jedno wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2015 r., poz.,. 100,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 3 listopada 2015 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

W Monitorze Polskim z dnia 21 stycznia 2015 r. pod poz. 100 ogłoszono obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 stycznia 2015 r. o jednym wolnym stanowisku sędziowskim w Sądzie Okręgowym w Szczecinie oraz obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 stycznia 2015 r. o dwóch wolnych stanowiskach sędziowskich w Sądzie Okręgowym w Szczecinie pod poz. 102.

T. B., sędzia Sądu Rejonowego [x] w S., zgłosił w systemie informatycznym w dniu 8 lutego 2015 r. kandydaturę na stanowisko sędziowskie ogłoszone w Monitorze Polskim z 2015 r. pod poz. 102, po czym stwierdził swój błąd, po uzyskaniu informacji z Oddziału Kadr Sądu Okręgowego w Szczecinie, że wolne stanowiska dotyczą wydziału cywilnego. Jako sędzia orzekający w sprawach karnych uznał za właściwsze kandydowanie na stanowisko ogłoszone w Monitorze Polskim z 2015 r. pod poz. 100, które miało być przeznaczone do wydziału karnego. Starał się naprawić błąd przez sprostowanie oczywistej omyłki na podstawie art. 57ac § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 133; dalej jako Prawo o u.s.p.). Na wezwanie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 lutego 2015 r. uzupełnił w dniu 12 lutego 2015 r. brak formalny, zgłaszając swoją kandydaturę „w związku z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 stycznia 2015 r. (M.P. z 2015 r., poz. 100)” i brał udział w postępowaniu w sprawie powołania na to wolne stanowisko sędziowskie. Uzyskał pozytywną opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 7 kwietnia 2015 r. oraz Zgromadzenia Sędziów Apelacji Szczecińskiej w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 2015 r. Postępowanie zakończyło się skierowaniem sprawy do Krajowej Rady Sądownictwa.

W dniu 5 maja 2015 r. Krajowa Rada Sądownictwa powzięła uchwałę nr [...] /2015 o zwrocie Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Szczecinie akt postępowania w sprawie przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie kandydatury na jedno wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 100, celem dokonania, zgodnie z art. 58 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. Nr 126, poz. 714 z zm.; dalej „ustawa o KRS”), ponownej oceny wszystkich zgłoszonych kandydatur przez Zgromadzenie Sędziów Apelacji Szczecińskiej w Szczecinie, zgodnie z wypełnionymi przez kandydatów kartami zgłoszenia. Powyższa uchwała nie zawierała odrębnego uzasadnienia.

W przekonaniu, że Krajowa Rada Sądownictwa, podejmując przedmiotową uchwałę, nie знаła okoliczności zgłoszenia jego kandydatury, w tym przede wszystkim powodu sprostowania błędu w zakresie pozycji Monitora Polskiego, T. B. w dniu 8 maja 2015 r. złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Na

podstawie art. 45 ust. 1 ustawy o KRS, Krajowa Rada Sądownictwa podjęła w dniu 27 maja 2015 r. uchwałę o nr[...]/2015 o odmowie ponownego rozpatrzenia sprawy objętej uchwałą z dnia 5 maja 2015 r. nr [...]/2015 w przedmiocie zwrotu akt postępowania dotyczącego powołania kandydatów na jedno wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 100, wobec braku podstaw do uwzględnienia wniosku.

T. B. na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy o KRS odwołał się od obydwu uchwał Krajowej Rady Sądownictwa zarzucając naruszenie:

- a) art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez nierówne potraktowanie wobec prawa kandydatów na wskazane w uchwale nr [...]/2015 stanowisko sędziowskie w związku z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 stycznia 2015 r. (MP z 2015 r., poz. 100);
- b) art. 179 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez niesformułowanie wniosku do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o powołanie na stanowisko sędziowskie w związku z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 stycznia 2015 r. (M.P. z 2015 r., poz. 100);
- c) art. 57ac § 1 Prawa o u.s.p. przez nieuwzględnienie dokonanego w dniu 12 lutego 2015 r. uzupełnienia braku formalnego zgłoszenia, na żądanie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Szczecinie;
- d) art. 35 ust. 1 i 2 ustawy o KRS przez odstąpienie przez Zespół Członków Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 5 maja 2015 r. od sporządzenia listy rekomendowanych kandydatów i nie uwzględnienia kryteriów, o jakich mowa w ust. 2 powołanego przepisu, w tym pominiecie opinii środowiska sędziowskiego, która jest istotnym elementem składającym się na ocenę kandydata na stanowisko sędziowskie;
- e) art. 37 ust. 1 ustawy o KRS przez odstąpienie od podjęcia uchwały rozstrzygającej w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego w stosunku do wszystkich kandydatów zgłoszonych w związku z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 stycznia 2015 roku (M.P. z 2015 r., poz. 100);
- f) art. 57 § 1 Prawa o u.s.p. przez uniemożliwienie mu, mimo spełnienia ustawowych przesłanek, określonych w art. 57a § 1, art. 57aa § 1 i 2, art.

57ab § 1, art. 57ac § 1, art. 57 ah § 1, 4 i 5, art. 57b, art. 58 § 1, 2 i 4, art. 63 § 1 Prawa o u.s.p. zgłoszenia swojej kandydatury na stanowisko sędziowskie w związku z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 stycznia 2015 r. (M.P. z 2015 r., poz. 100);

- g) art. 33 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1, 2 i 3 ustawy o KRS przez podjęcie dwukrotnie uchwał w indywidualnej sprawie bez sporządzenia uzasadnienia i bez wszechstronnego rozważania sprawy, w tym nieuwzględnienie wyjaśnień uczestnika postępowania oraz wspólnego stanowiska Prezesa Sądu Apelacyjnego w Szczecinie i Prezesa Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 22 maja 2015 r., a w konsekwencji pominięcie istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności, wynikających z wyjaśnień odwołującego się oraz przede wszystkim stanowiska prowadzącego postępowanie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Szczecinie;
- h) art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 33 ust. 2 ustawy o KRS, art. 57ah § 5 Prawa o u.s.p. przez podjęcie uchwały nieprzewidzianej przepisami prawa, a więc niemieszczącej się w kompetencjach Rady, sprowadzającej się do uchylecia opinii Kolegium Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 7 kwietnia 2015 r. oraz opinii Zgromadzenia Sędziów Apelacji Szczecińskiej w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 2015 r. i przekazania sprawy Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, w nieznanym przepisom trybie, do ponownego rozpoznania.

Powołując się na wskazane naruszenia, Sędzia T. B. wniósł o uchylenie uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 5 maja 2015 r. nr [...] /2015, w sprawie nr [...], celem kontynuowania postępowania przed Krajową Radą Sądownictwa w związku z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 stycznia 2015 r. (M.P. z 2015 r., poz. 100). Zarzucił, że Krajowa Rada Sądownictwa podjęła w dniu 5 maja 2015 r. uchwałę nr [...] /2015 o zwrocie Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Szczecinie akt postępowania, opierając się jedynie na ograniczonych informacjach wynikających z systemu teleinformatycznego, bez uwzględnienia uzupełnienia złożonego przez niego wniosku. Takie postępowanie pozostaje w sprzeczności z zapisami Rozdziału 1 Działu II Prawa o u.s.p. wyrażającymi idę konkursu na

stanowisko sędziowskie, eliminując kandydata, który do chwili podjęcia przez Krajową Radę Sądownictwa przedmiotowej uchwały miał największe szanse rekomendacji. Szanse te, po zwrocie akt do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie w celu przeprowadzenia opiniowania jego kandydatury, w związku z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 102 są minimalne, a wręcz bliskie zeru. Zgromadzenie Sędziów Apelacji Szczecińskiej kierując się przeznaczeniem stanowisk obwieszczonych w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 102, nawet przy wysokich kompetencjach kandydata z pionu karnego, poprzez kandydata z pionu cywilnego. W tej sytuacji poprzez nieprzewidziane przepisami działanie pracowników Oddziału Kadr Sądu Okręgowego w Szczecinie możliwe będzie, że konkurs wygra kandydat, który pierwotnie nie otrzymał poparcia.

W odpowiedzi na odwołanie Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o jego odrzucenie na podstawie art. 398 § 2 i 3 k.p.c., a w razie nieuwzględnienia tego wniosku, o oddalenie odwołania w całości jako pozbawionego uzasadnionych podstaw (art. 398¹⁴ k.p.c.). Krajowa Rada Sądownictwa w pierwszej kolejności wskazała, że postępowanie nominacyjne dotyczące powołania kandydatów na jedno wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, obwieszczone w Monitorze Polskim z 2015 r. pod poz. 100, jest w toku. W związku z tym podjęte przez Radę uchwały dotyczą kwestii wypadkowych w postępowaniu nominacyjnym, a to żądania uzupełnienia materiałów sprawy na podstawie art. 33 ustawy o KRS. Tego rodzaju uchwały jako nierozstrzygające sprawy indywidualnej nie są zaskarżalne. Uczestnicy postępowania mogą zaskarżyć uchwałę, którą Rada podejmie w przedmiocie przedstawienia lub nieprzedstawienia poszczególnych kandydatów Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia służby na stanowisku sędziego danego sądu.

Odnosząc się do podniesionych w odwołaniu przez sędziego T.B. zarzutów, Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że nie zasługują na uwzględnienie argumenty skarżącego wskazujące na naruszenie art. 57 § 1 oraz art. 57a § 1, art. 57aa § 1 i 2, art. 57ab § 1, art. 57ac § 1, art. 57 ah § 1, 4 i 5, art. 57b, art. 58 § 1, 2 i 4, art. 63 § 1 Prawa o u.s.p. bowiem nie zostało naruszone prawo skarżącego do zgłoszenia kandydatury na wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Szczecinie. Krajowa Rada Sądownictwa nie uznała, że zgłosił się on na więcej niż

jedno stanowisko, lecz jego kandydatura została oceniona w niewłaściwej konfiguracji personalnej. Kwestia sporna sprowadzała się do tego, że skarżący prawidłowo zgłosił się na wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, obwieszczone w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 102 i wobec tego nie mógł dokonać następnie sprostowania oczywistej omyłki – nawet jeśli został wezwany przez prezesa właściwego sądu do uzupełnienia braków formalnych w określonym ustawą terminie. Natomiast konsekwencją sprostowania w zgłoszeniu skarżącego nieistniejącej omyłki było wadliwe rozpoznanie jego kandydatury przez Kolegium Sądu Okręgowego w Szczecinie i Zgromadzenie Sędziów Apelacji Szczecińskiej. Inne są wyniki poparcia, gdy kandydują trzy osoby na jedno stanowisko sędziowskie i trzy osoby na dwa stanowiska sędziowskie, a inne gdy kandyduje jedna osoba na jedno stanowisko sędziowskie i pięć osób na dwa stanowiska sędziowskie. Z tego względu, w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa, nie można było przystąpić do wykonania kompetencji przewidzianych w art. 35 ust. 1 i 2 oraz art. 37 ustawy o KRS bez uprzedniego naprawienia błędów proceduralnych powstałych na wcześniejszym etapie postępowania nominacyjnego. Tym samym nie można zasadnie twierdzić, że Rada naruszyła art. 33 ust. 1 i art. 42 ust. 1, 2 i 3 ustawy o KRS przez podjęcie dwukrotnie uchwał w indywidualnej sprawie bez sporządzenia ich uzasadnienia oraz bez wszechstronnego rozważenia sprawy.

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że jedynie zwrot akt osobowych do ponownego zaopiniowania przez kolegium Sądu Apelacyjnego w Szczecinie i Zgromadzenie Sędziów Apelacji Szczecińskiej gwarantuje poszanowanie przepisów oraz praw osób ubiegających się o wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Szczecinie. A zatem T. B. nie jest uczestnikiem postępowania nominacyjnego na wolne stanowisko sędziowskie ogłoszone w Monitorze Polskim z 2015 r. pod poz. 100, lecz postępowania nominacyjnego dotyczącego powołania kandydatów na dwa wolne stanowiska sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Szczecinie obwieszczone w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 102. Jego odwołanie powinno być odrzucone również z tego powodu, że nie zostało wniesione przez uczestnika postępowania. Uchwały były doręczone jedynie

w celu informacyjnym oraz nie zawierały pouczeń o możliwości wniesienia od nich odwołania do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie w pierwszej kolejności należy wskazać, iż zarzuty podniesione w odwołaniu podlegają rozpoznaniu co do istoty bowiem zostały wniesione zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o KRS przez uczestnika postępowania, czyli osobę, której praw lub obowiązków dotyczyć ma uchwała Rady w jego indywidualnej sprawie. Wynikające z art. 44 ust. 1 ustawy o KRS prawo zaskarżenia uchwał Rady dotyczy uchwał podejmowanych w sprawach należących do jej kompetencji, w tym w wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 1 tej ustawy sprawach o rozpatrzenie i ocenę kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych. A zatem przysługuje odwołanie odnośnie podjętej przez Krajową Radę Sądownictwa uchwały w przedmiocie zwrotu akt postępowania dotyczącego powołania kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie. Wobec powyższego należy rozważyć zasadność zarzutów odwołania, pamiętając przy tym, że kognicja Sądu Najwyższego do oceny uchwał Krajowej Rady Sądownictwa obejmuje wyłącznie badanie, czy uchwała nie pozostaje w sprzeczności z prawem.

W ocenie Sądu Najwyższego nie zasługują na uwzględnienie zarzuty skarżącego wskazujące na naruszenie względem jego osoby art. 57 § 1 oraz art. 57a § 1, art. 57aa § 1 i 2, art. 57ab § 1, art. 57ac § 1, art. 57 ah § 1, 4 i 5, art. 57b, art. 58 § 1, 2 i 4, art. 63 § 1 Prawa o u.s.p. Nie zostało bowiem naruszone prawo skarżącego do zgłoszenia kandydatury na wolne stanowisko w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, o czym stanowi art. 57 § 1 Prawa o u.s.p., ani też Krajowa Rada Sądownictwa nie zakwestionowała wypełnienia przez niego obowiązków wynikających z art. 57a § 1, art. 57aa § 1 i 2 tej ustawy, a mianowicie dołączenia do karty zgłoszenia wykazu sygnatur akt spraw sądowych różnych kategorii, w których rozpoznawaniu brał on udział. Poza sporem pozostaje, że dokumenty dołączone do karty zgłoszenia wytworzone zostały w systemie teleinformatycznym i wniesione za

pośrednictwem tego sytemu. Kandydatura skarżącego na wolne stanowisko sędziego sądu okręgowego ogłoszone w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 102 została prawidłowo zgłoszona Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Szczecinie. Nie doszło również do naruszenia art. 57ac § 1 Prawa o u.s.p., gdyż zgłoszenie skarżącego na wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Szczecinie obwieszczone w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 102 spełniało wymogi formalne, o których mowa w art. 57 § 6 i 7 oraz art. 57a § 1-7 ustawy. Minister Sprawiedliwości w obwieszczeniu z dnia 8 stycznia 2015 r. nie informował, że wolne stanowisko sędziowskie jest w danym wydziale Sądu Okręgowego w Szczecinie, a jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 listopada 2015 r., III KRS 67/15 (niepublikowanym) błąd co do wolnego miejsca służbowego, na które sędzia zgłosił swoją kandydaturę w postępowaniu nominacyjnym, może być usunięty tylko przez cofnięcie zgłoszenia. Po zgłoszeniu kandydatury na wskazane przez kandydata wolne stanowisko sędziowskie, wskazanie innego miejsca wolnego jest zgłoszeniem nowego wniosku, który może nastąpić dopiero po zakończeniu poprzednio rozpoczętego postępowania w sprawie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim. Art. 57aa § 4 Prawa o u.s.p. stanowi, że ponowne zgłoszenie kandydatury na wolne stanowisko sędziowskie może nastąpić nie wcześniej niż po dniu zakończenia poprzednio rozpoczętego postępowania w sprawie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim. Za dzień rozpoczęcia postępowania w sprawie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim przyjmuje się dzień złożenia karty zgłoszenia na dane stanowisko sędziowskie. Za dzień zakończenia postępowania wobec kandydata w sprawie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim przyjmuje się dzień upływu wobec kandydata terminu do złożenia zastrzeżenia od pozostawienia zgłoszenia bez rozpatrzenia albo dzień uprawomocnienia się wobec kandydata uchwały Krajowej Rady Sądownictwa w przedmiocie: nieuwzględnienia zastrzeżenia od pozostawienia zgłoszenia bez rozpatrzenia (1), albo umorzenia postępowania (2), albo nieprzedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej (3), albo przedstawienia wniosku o powołanie do

pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej (4).

Podkreślenia wymaga, że zgłoszenie kandydatury nie jest oświadczeniem woli, którego ważność lub możliwość uchylenia się od którego, regulowana jest przepisami prawa cywilnego. Przepisy normujące proces nominacyjny na wolne stanowisko sędziowskie są przepisami prawa publicznego, nie mogą być zatem oceniane w kategoriach właściwych prawu prywatnemu, w tym przepisom o składaniu i cofaniu oświadczeń woli (art. 60 i n.k.c.) oraz - konsekwentnie - o wadach oświadczenia woli (art. 82-88 k.c.). W tym kontekście błędne jest twierdzenie skarżącego, że mógł on po prawidłowym zgłoszeniu się na wolne stanowisko sędziowskie obwieszczone w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 102, sprostować swoje zgłoszenie poprzez wskazanie wolnego stanowiska sędziowskiego obwieszczonego w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 100, na co uzyskał przyzwolenie Prezesa Sądu Apelacyjnego w Szczecinie. Konsekwencją sprostowania przez skarżącego nieistniejącej omyłki było natomiast nieprawidłowe rozpoznanie jego kandydatury przez Kolegium Sądu Okręgowego w Szczecinie i Zgromadzenie Sędziów Apelacji Szczecińskiej w Szczecinie. Kandydatura skarżącego została bowiem zanalizowana i oceniona w innej konfiguracji personalnej niż powinna być, ponieważ odmienne były kwalifikacje kandydatów, którzy zgłosili się na obwieszczenia dotyczące obsadzenia wolnych stanowisk sędziowskich w Sądzie Okręgowym w Szczecinie. Art. 57aa § 4 Prawa o u.s.p. jest przepisem bezwzględnie obowiązującym i nie przewiduje procedury konwalidacyjnej w przypadku, gdy kandydat na wolne stanowisko sędziowskie nie cofając swojego zgłoszenia wskazuje inne wolne stanowisko.

W tej sytuacji Krajowa Rada Sądownictwa prawidłowo podjęła w dniu 5 maja 2015 r. zaskarżoną uchwałę nr [...] /2015 o zwrocie Prezesowi Sądu Apelacyjnego w Szczecinie akt postępowania w sprawie przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie kandydatury na jedno wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 100 celem dokonania, zgodnie z art. 58 ustawy Prawo o u.s.p. – ponownej oceny wszystkich zgłoszonych kandydatur przez Zgromadzenie Sędziów Apelacji Szczecińskiej w Szczecinie – zgodnie z

wypełnionymi przez kandydatów kartami zgłoszenia. Krajowa Rada Sądownictwa nie może kontynuować postępowania nominacyjnego, które obejmuje oceny kandydatów, którzy kandydują na inne wolne stanowiska sędziowskie. Powyższa uchwała nie narusza zatem przepisów art. 35 ust. 1 i 2 ustawy o KRS, zgodnie z którymi jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, która wskazuje, według kolejności umieszczenia na niej, kandydatów preferowanych przez zespół bowiem taka ocena może dotyczyć wyłącznie kandydatów, którzy zgłosili swoją kandydaturę na ogłoszone w Monitorze Polskim wolne stanowisko sędziowskie. Skarżący prawidłowo zgłosił swoją kandydaturę na wolne stanowisko obwieszczone w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 102 i proces nominacyjny obejmuje z jego udziałem obsadzenie tego stanowiska a nie wolnego stanowiska sędziowskiego ogłoszonego w Monitorze Polskim z 2015 r., poz. 100.

Podsumowując powyższe, wobec bezzasadności zarzutów odwołania, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS orzekł jak w sentencji wyroku.